

РЕШЕНИЕ

№ 322

гр. Силистра, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Н. Петрова

при участието на секретаря Хрисиела Кр. Димитрова
като разгледа докладваното от Мария Н. Петрова Гражданско дело № 20233420100699 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищцата Н. М. К. твърди, че бракът ѝ с ответника е дълбоко и непоправимо разстроен, поради което моли съда да го прекрати без да се произнася по въпроса за вината. Твърди, че преди брака двамата съпрузи съжителствали на съпружески начала в продължение на около 40 години, но от известно време здравословното състояние на партньора ☐ се влошило и в резултат на заболяванията си той започнал да става нервен и раздразнителен и често провокирал семейни скандали. За негово спокойствие и сигурност страните встъпили в брачни отношения в началото на 2023 година, но въпреки тази постъпка отношенията между тях не се подобрили, скандалите помежду им зачестили, а поведението на ответника се влошило и той започнал да заплашва съпругата си със саморазправа, да я гони от семейното жилище, а понякога – да се заканва, че ще скочи от прозореца. След прекратяването на брака ищцата моли да ☐ бъде предоставено ползването на семейното жилище на страните, находящо се в гр. Силистра, ул. „име на улица/“ № 8, вх. Б, ет. 5, ап. 30, собственост на нейната дъщеря.

Ответникът Р. И. Г. не изразява становище по предявения срещу него иск.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Предявени са при условия на кумулативно обективно съединяване искове с правно основание чл. 49, ал. 1 СК и чл. 56, ал. 1 СК.

Страните са сключили граждански брак на 21.01.2023 г., за което е съставен акт за граждански брак № 11 от същата дата на Силистра. От брака си страните нямат непълнолетни деца. От показанията на разпитания по делото свидетел М.А., познат на

страните, стана ясно, че когато той посещавал семейството им (около веднъж – два пъти седмично) ответникът всеки път викал и се карал на съпругата си по дребни битови поводи, като това неуважително отношение започнало да взема превес още преди сключването на брака им, а след този момент дори се задълбочило. Според свидетеля раздразнителността на ответника се дължала на негово заболяване, в резултат на което той станал сприхав човек и безпричинно започвал да крещи и вика, когато нещо не му е наред.

Така изнесената фактическа обстановка налага заключението, че бракът между страните е дълбоко и непоправимо разстроен и искането за неговото прекратяване е основателно. От изслушаните свидетелски показания се установи, че ответникът проявява неуважително отношение към своята партньорка, предизвиква постоянни скандали, нарушава спокойствието в дома им и внася напрежение в отношенията им, давайки израз на раздразнителния си и сприхав характер. С така извършваните действия той засяга взаимното уважение и доверие между съпрузите, накърнява достойнството на партньорката си, внася смут в ежедневието □ и □ създава негативни преживявания, като я принуждава да живее в атмосфера на постоянен психически дискомфорт. Макар брачната връзка да се изгражда на основата на взаимно зачитане на съпрузите, разбирателство и общност в интересите и целите за семейството, следва да се приеме, че в конкретния случай страните не са съумели да достигнат до хармонично развитие на отношенията си, тъй като в общуването с партньорката си ответникът се проявява като заядлив и капризен съпруг, който с неоправданото си заяждане разрушава нормалния климат в семейството и компрометира условията за нормално семейно съжителство. В тази ситуация бракът на страните се явява лишен от естествената си същност, тъй като емоционалната близост между съпрузите е отпаднала, те са загубили способността си да общуват като семейство и не проявяват желание да се подпомагат взаимно в ежедневието и да полагат съвместни усилия за осигуряване своето семейно щастие и благополучие. Поради изложените причини съдът намира, че в това си състояние техният брак е безполезен от гледна точка на индивидуалния интерес на всяко от участващите в него лица, той не е годен да осъществи вменените му от закона и от обществото функции и запазването му се явява ненужно и безпредметно, поради което в съответствие с направеното в настоящото производство искане следва да бъде прекратен. При разтрогването му не следва да се търси вината за неговото разстройство поради нарочното искане на ищцата да не се изследва този въпрос.

Съгласно чл. 56, ал. 1 СК при допускане на развода, когато семейното жилище не може да се ползва поотделно от двамата съпрузи, съдът предоставя ползването му на единия от тях, ако той е поискал това и има жилищна нужда. В конкретния случай само единият от съпрузите е поискал да му бъде предоставено ползването на семейното жилище, поради което искането му в този смисъл следва да се уважи. Отделно от това от представен по делото нотариален акт е видно, че жилището е собственост на дъщерята на ищцата, прехвърлено □ от последната чрез договор за издръжка и гледане, при сключването на който прехвърлителката си е запазила и правото на ползване върху него. Казаното е аргумент в полза на претенцията на ищцата дори при наличието на насрещно искане на другата страна,

тъй като е нормално именно титулярът на вещното право да получи ползването на имота, освен в изключенията по чл. 56, ал. 2 и 3 СК, когато другият съпруг упражнява родителските права спрямо родените от брака непълнолетни деца.

Чл. 326 ГПК изисква с решението за прекратяването на брака да бъде разрешен и въпроса за фамилното име, което съпругът, приел фамилията на другия съпруг, ще носи за в бъдеще. Съгласно чл. 53 СК след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак. Тъй като при встъпването в брак ищцата не е приела фамилията на съпруга си съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

На основание чл. 6, т. 2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по реда на ГПК съдът определя окончателната държавна такса за това производство в размер на 30 лв., които следва на основание чл. 329, ал.1 ГПК да се възложат върху ответника. Воден от горното и на основание чл. 235 ГПК, Силистренският районен съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА с развод гражданският брак, сключен на 21.01.2023 г., за който е съставен акт за граждански брак № 11 от същата дата на Община Силистра, между Р. И. Г. с ЕГН ***** и Н. М. К. с ЕГН ***** поради дълбоко и непоправимо разстройство на брачните отношения, без да се произнася по въпроса за вината.

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище на страните, находящо се гр. Силистра, ул. „/име на улица/“ № 8, вх. Б, ет. 5, ап. 30, собственост на дъщерята на ищцата, на ищцата Н. М. К. с ЕГН *****.

ОСЪЖДА Р. И. Г. с ЕГН ***** от Силистра, ул. „/име на улица/“ № 8, вх. Б, ет. 5, ап. 30 да заплати по сметка на СРС окончателна държавна такса за настоящото производство в размер на 30 лв. (тридесет лв.).

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Силистренски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____